

OBEŽNÍK

České katolické missie

Ročník V.

Paříž, březen - duben 1974

Číslo 2

MILOSTIVÉ LÉTO

zahájené loni v listopadu Pavlem VI. nejprve jako diecézní Svatý rok, má za cíl dát křesťanskému životu podnět k smíření a vnitřní obnově, podnět k "obnově tvářnosti země" v Kristově Duchu.

Svatý rok 1975 má mít svou důstojnou roční přípravu v diecézích a místních církvích.

K této příležitosti pronesl pařížský kardinál Marty v Notre-Dame projev, v němž m.j. řekl:

...Naše svědomí je v zajetí nesčetných návyků a naše smýšlení je omezo-
váno idejemi a slogany reklamy, které nás nepřetržitě provázejí naším
životem. Osvobodit nás od tohoto ohlušení a zbavit nás našich falešných
bohatství dokáže jen Ježíš Kristus a jeho Evangelium, jež nás zachranu-
je před námi samými, navrácí nás nám samým, a tomu, co se nám dosud zdá-
lo nezbytné a nepostradatelné, vyhrazuje správné místo...

Rok 1974 bude pro celou naši diecézi rokem Usmíření. Předně - usmíření
s Bohem. Tady musí ovšem každý z nás udělat sám první krok a každý
křesťan by měl v sobě obnovit muže či ženu, jímž a jíž v podstatě je,
jakým a jakou byl stvořen, t.j. neoslňen až k slepotě věcmi s jejich
zdánlivou závažností a hromaděním majetku, který je zaměňován za pravou
hodnotu života...

Na druhém místě bude toto léto i rokem usmíření uvnitř Církve i mezi
jednotlivými křesťanskými vyznáními. Rozhodli jsme, že katedrála Notre-
Dame bude mimořádným místem církevního smíru - kostel Matky, který bdí
nad naším hlavním městem se tak stane příbytkem Boha pokoje.

MODLITBA MILOSTIVÝHO LÉTA

Pane a Bože náš, Otče a příteli všech lidí, Ty jsi chtěl, aby ve Tvém
synu Ježíši Kristovi, bylo lidstvo s Tebou usmířeno, s Tebou, a vzájem-
ně mezi sebou. Vyslyš prosbu svého lidu, kterou se k Tobě obrací v
tomto roce milosti a spásy.

Ať Tvůj duch života a svatosti nás obnoví v hloubi našeho srdce, ať
nás sjednocuje po celý život v Ježíši, našem Spasiteli a Bohu.

Ať smíme na cestě Evangelia se všemi křesťany, věrní učení Církve a po-
zorní k potřebám svých bratří, se státi dělníky smíru, jednoty a míru.
Požehnej úsilí všech, kdo pracují ve službě člověku. Buď nadějí a svět-

lem všem, kteří Tě hledají, aniž by Tě znali, i těm, kteří Tě znají, ale tím více Tě hledají.

Odpusť naše hříchy, upevni naši víru, povzbuď naši naději, dej vzrůst naší křesťanské lásce, učiň, ať následující Ježíše Krista, žijeme jako Tvé milované děti.

Nechť Tvá Církev, s pomocí Panny Marie, je znamením a svátostí spásy všem lidem, aby svět uvěřil ve Tvou lásku a poznal Tvou pravdu. Skrze Pána našeho, Ježíše Krista, Amen.

Milostivé léto 1975 bude dvacáté páté v dějinách církve. První Milostivé léto vyhlásil Bonifác VIII. 22. února 1300, inspirován židovskými tradicemi a stanovil, že má být opakováno jednou za sto let. Za papeže Klementa VI., sídlícího v Avignoně, bylo M. léto v roce 1350 slaveno v Římě, neboť papež zkrátil údobí ze sta let na padesát. Urban VI. v r. 1389 "pro krátkost lidského života" je znovu zkrátil na 33 let na památku délky Kristova pozemského života a vyhlásil mimořádné M. léto na rok 1390. Papež Martin V. v r. 1423 opět zkrátil údobí mezi M. léty na 25 let a tak je tomu dosud.

...Psal se rok Spásy tisíc pět set a Svatý Otec vyhlásil Milostivé léto. Státisíce poutníků táhlo ze všech končin světa do Říma, kde nastal dešť zlata. Dvě stě tisíc poutníků pokleklo na náměstí svatého Petra, když Svatý Otec vyšel, aby, obklopen Svatým collegiem, dal požehnání Urbi et Orbi. A byl obestřen svou mocí a svým nevýslovným vladařstvím, stoje vztyčen a žehnaje sražené v prach spasitelným znamením kříže. A s ním stálo všech dvě stě dvanáct papežů, kteří vládli před ním, světci a mučedníci, a pohlíželi na klečící lid, který připutoval ze všech končin světa ve všech jazycích vyslovit jedině Věřím v Boha, který putoval po stezkách obrovských hor, po rozbořených mořích, po dalekých pláních, s korouhvemi, křížem a modlitbou, podél nekonečných lesů, širokých vodních proudů, nebetyčných skal, podél hradů, tvrzí a rušnými městy, který se přišel poklonit jedinému pravému náměstku Božímu, a papež stál vzpřímen a výsostným hierarchickým pohybem ruky žehnal všechny, kdož nedbali obětí a nemocí, útrap cesty i smrti a přišli vzdát chválu Bohu a jeho vikáři na zemi. Státisíce jich přeplnilo Řím a tisíce jich ještě přicházely, nikde nebyla zapsána tak obrovská účast jako toho roku, celý svět prahl a volal po útěše kříže, celý svět se obracel k papeži a Svatý Otec stál obklopen Svatým collegiem, nepřehledné masy lidstva klečely u jeho nohou a on je žehnal, a dvě stě dvanáct jeho předchůdců zde stálo s ním, spojeno tímto znamením spásy s lidem.

Karel Schulz: Kámen a bolest

Román o životě

..... Michelangela Buonarreti .....

Jako vítěz Pán vstal z hrobu. Dábla za nás přemohl zlobu, Strach a hrůzu ze smrti snal, Aleluja... Velikonoční.

Prohlížíme-li si křesťanstvím inspirované umění, nemůžeme si nepc - všimnout, jak velikou roli v něm hraje motiv utrpení: znázornění mučedníků, všech možných pronásledování, Kristova kříže. Je snad proto křesťanství ponuré, smutné?

Odpověď nám dává právě doba velikonoční.

Kdyby Kristus nevstal z mrtvých, nic by nám neprospěla Jeho smrt. On však z mrtvých vstal a Jeho vzkříšením tak všechno utrpení dostává smysl. Vzkříšení je nám výzvou, abychom také vzali naše osobní břímě a následovali Krista, nedbajíce pronásledování a konfliktů se Světem, posílněni vírou, že naše žízn po lásce, jednotě, rovnováze a sprave-

dlncsti bude ukojena v onom radostném okamžiku, kdy budeme uvedeni do Jeho věčného království.

VERŠE LADISLAVA HUSÁKA

Hlasy z povzdálí /1967/

12.

Jak se ti padá kapko
v silovém poli země
v silovém poli větrů
v silovém poli Boží něhy
a né malé lásky?

Jak to děláš, Bože,
abys byl současně
mimo čas i v čase?
abys byl současně
velkým i malým?
Toužícím i naplněným?

Přece ti nemohou být odepřeny
pocity toho,
jemuž se plní sen!
Nemáš na to mne a né bratry?
Nežiješ vlastně tím,
co máš k nám,
kteří jsme v čase?

Růžový ve tváři půlněsíc
nocí pán
kdyby tak uněl té kapce říct
kudy -
- a kam!

Strojní inženýr, v padesátých letech odsouzen a 11 let vězněn z politických důvodů. Od r.1968 žije ve Winterthuru ve Švýcarsku.

Rozpaky hledače pokladů /1966/

5.

Jsem jeden mezi všemi
jsem jeden mezi vším
Klečící
S myšlenkou uťatou od kmene pýchy

Zrakem tak málo zkušeným
nerozeznávám ještě
věcí velkých od ještě větších
a věcí malých od ještě menších
ale zcela určitě jsem rozeznal
za hradbou snyslů

tu největší ze všech.

Díky pozvání Otce Bernáčka, představil se Ladislav Husák naší pařížské obci osobně o velikonocích 1973, kdy nás informoval o snahách a cílech Čs.svazu křesťanských pracujících ve Švýcarsku, jehož je spoluzakladatelem.

--Akademického malíře Ivo Holého jsme navštívili v jeho pařížském bytě, abychom mu položili několik otázek. Jež by mohly zajímat čtenáře Oběžníku. Přiznáváme se, že jsme vstupovali s obavami, jak bude přijati s touto neobvyklou žádostí, ale I.H. nás přijal pří-

větivě a tak jsme z naší přátelské besedy pro vás zaznamenali následující:

Otázka: V srpnu 1973 jsme viděli výstavu mladých franc. malířů v Oranžerii Lucemburského paláce. Popravdě řečeno, zlákal nás k návštěvě výstavy Ivoje jméno. Mohl bys nám říci, jak jsi se k této prezentaci dostal?

I.H.: Ani dost dobře nevím. Ka po dním salónu Nezávislých jsem vystavoval jen jeden obraz. Asi za měsíc po skončení salónu jsem dostal

oznámení, že jsem byl vybrán ještě s pěti jinými malíři, abych zastupoval salón Nezávislých na výstavě, kterou pořádá předseda senátu Alain POHER. Tuto výstavu však obeslaly i ostatní salóny a tak jsem byl velmi překvapen, že jsem "prošel".

Otázka: Nechcete si dělat nárok na správné hodnocení výstavy, ale podle našeho názoru díla dvou malířů převyšovala ostatní: dílo malíře HEMERETA a Tvoje. Zatímco HEMERET se nám jevil jako malíř milující barevnost materiálů, která byla vyjádřena až s "barbarskou" chutí, Tvoje obrazy nás okouzly svým "kulturním projevem", dá-li se to tak říci. Jak byla výstava hodnocena pařížskou veřejností?

I.H.: C. HEMERET zastupoval salón DES ARTISTES FRANCAIS. Je to skutečně výborný malíř. Ohledně hodnocení pařížskou veřejností: otázka je, co nyslíte veřejností, to má dost široký význam. Výstavu samozřejmě otvíral pan A. POHER. Oficiálního zahájení výstavy, které se konalo až v druhém měsíci výstavy, se zúčastnila většina pařížských kritiků. Byl dosti vyčerpávající referát v rozhlase, reportáž v televizi a kritiky v novinách, včetně Figara. Výstava byla hojně navštívena - trvala dva měsíce - a měla slušný ohlas v odborných kruzích, který se projevil již během, ale hlavně až po skončení výstavy.

Otázka: Všechny Tvoje obrazy jsou charakteristické a zajímavé i svými hudebními motivy. Co Tě k tomu láká?

I.H.: Mám, a vždy jsem měl rád hudbu. Již za svých pražských studií jsem denně chodil kreslit na zkoušky České filharmonie s V. TALICHEM. Snažím se vyjádřit v barvách vše, co cítím při poslechu dobrého hudebního díla. Není to jednoduché!

Otázka: Teď otázka tak trochu materialistická, avšak v tomto světě ve kterém žijeme, neméně důležitá: odrazil se úspěch výstavy i po stránce obchodní?

I.H.: Jsem rád, že mohu říci ano. Bylo to pro mne dost velké překvapení.

Otázka: A Tvoje plány do budoucna?

I.H.: Od 4. května 1974 vystavuji v galerii KRAUSE ve Švýcarsku.

Děkujeme za rozhovor i za přátelské přijetí a Ivo Holýmu přejeme mnoho dalších úspěchů.

NAŠE ZPRÁVY

- Jak jste byli informováni v minulém čísle Obežníku, připravuje "Katolická duchovní služba pro Čechy v cizině" pro naši pařížskou farnost Symposium, které povede dr. K. Skalický a dr. K. Vrána z Říma. Termín konání Symposia bude samozřejmě včas oznámen - zatím, dle našich zpráv z Říma, pro neočekávané a naléhavé zaneprázdnění obou přednášejících se uvažuje s pozdějším termínem než se původně předpokládalo, t.j. s první, nebo třetí sobotou v červnu.

- Ve věku 81 let zemřela 18. února 1974 v Paříži paní Renée FOURNIER, členka výboru "AMITIE FRANCO-TCHÉCOSLOVAQUE", čestná členka pařížského Sokola a vzácná přítelkyně českého a slovenského národa.

- V dlouhém seznamu 148 jmen literátů, jejichž díla byla vyřazena ze všech čs. veřejných knihoven, jsou uvedena i tato jména:

BENEŠ Eduard, BENEŠ Jan, CÍSAŘ Čestmír, ČEP Jan, DIVIŠ Jan, DUBČEK Alexander, DURYCH Jaroslav, FOGLEAR Jaroslav, GOLDSTÜCKER Eduard, HOCHMAN Jiří, HOSTOVSKÝ Egon, JEZDÍNSKÝ Karel, JUNGSMANN Milan, KLÍMA Ivan, KOHOUT Pavel, KUNDERA Milan, KYNCL Karel, LAUB Gabriel, LEDERER Jiří, LÖBEL Eugen, LONDON Artur, LUSTIG Arnošt, MACHOVEC Milan, MASARYK T.G., MNAČKO Ladislav, PACHMAN Luděk, PELECHÁN Jiří, PROCHÁZKA Jan, RENČ Václav, SALIVAROVÁ Zdena, SELUCKÝ Radoslav, SCHULZ Milan, SOLŽENICYN Alexandr, ŠIK Ota, ŠKUTINA Vladimír, ŠKVORECKÝ Josef, VACULÍK Ludvík.

- Spisovatel Milan Kundera /Směšné lásky, Žert/ byl poctěn cenou francouzské literární nadace Prix Médicis. Dostalo se mu ji za román Život je jinde, který vyšel zatím pouze francouzsky pod názvem La Vie est ailleurs /Gallimard, Paříž/

- U příležitosti výročí narození nebo úmrtí českých skladatelů /B.Smetany, A.Dvořáka, L.Janáčka, V.Tomáška, O.Ostrčila, J.Suka/ vyhlásilo UNESCO rok 1974 za "Rok české hudby". Kromě jmenovaných skladatelů zahrnuje Rok české hudby do svých oslav i skladatele mladší generace /B.Martinů, E.Schulhoffa, I.Krejčí, E.F.Buriana/. V mnoha zemích se objeví díla českých skladatelů na programech koncertů.

- Pout do Svaté země. Římská "KBS pro Čechy v cizině" organizuje ve dvou turnusech pout do Svaté země /I.turnus: 9. 6. - 17. 6., II.turnus: 17. 6. - 24. 6. 1974/. Celková cena pouti s celým zaopatřením /kromě nápojů/ a jízdám z Říma do Říma bude činit asi 340 US \$, z nichž 50 je nutno zaplatit hned při přihlášení jako zálohu. Jízdné do Říma a cestovní doklady si obstarává každý sám. Bližší údaje příp. zájemcům poskytne předseda Farní rady pan F.Šmíd.

- Příjemné překvapení připravily 2.března paní naší farnosti. Když jsme po mši sv. přišli do farního sálu, byly stoly obloženy koblihami a j. pečivem, abychom si tak připomněli právě uplynulé masopustní úterý. Za tuto nečekancu pozornost - vřelé díky!

Minulé číslo Oběžníku pro nás zdarma vytiskl pan F.FIEDLER. Panu Fiedlerovi za jeho pochopení pro potřeby naší farnosti a obětavou pomoc mnohokrát děkujeme.

Na potřeby Misie a na Oběžník přispělo mnoho našich pařížských krajanů./Odpusťte, že pro nedostatek místa nemůžeme všechny jmenovat, snad příště!/ "Zvláště potěšujícím případem" jsou mimopařížští dárci. Ačkoliv se osobně nemohou zúčastnovat našich mší sv. i ostatní činnosti a spojení s námi udržují jen prostřednictvím Oběžníku, přesto na Misii přispívají.

/Z mimopařížských dárců přispěli: Pan J.Vohanka z Pré Saint Gervais, pan F.Slíva z Lyonu a paní V.Riegel z Meung sur Loire, která navíc posílá naší farnosti hezké pozdravy./

Všem našim dárcům upřímné - Zaplat Pán Bůh!

Farní výbor.

N Ā Š P R O G R A M

Mše sv.: V sobotu 20.dubna. 4.května a 18.května 1974 vždy v 17,30 hod. v kostele St.Germain l'Auxerrois 2,Place du Louvre, Paris 1e.

Společensko-kulturní program /so mši sv. ve farním sále/
20.dubna: Velikonoční pohostění

4.května: Přednáška Hr.Kinského, Historie chovu koní a dostihů v Čechách
18.května: Přednáška Vlad.Pešky. O Janu Čepčvi

"Vážení krajané, díky za Oběžník, ač malý rozsahem, přesto je zajímavý", vzkazuje nám redaktorka "VESTNÍKU", vídeňského měsíčníku českých katolíků, která nám nabídla přátelskou výměnu svého listu za Oběžník. My jsme tuto výměnu přivítali, seznamuje nás totiž se životem české vídeňské farnosti a poskytuje nám užitečné informace.

"OBĚŽNÍK - CIRCULAIRE" - Mars-Avril 1974 - Bulletin de la Mission Cath. Tchèque. Périodique paraissant 6 fois par an /Abonnement: 6,-Frs/
Editeur responsable: Mgr.H.Parel Mission Cath.Tchèque,
49, Rue de Turbigo, Paris 3e -